

פרשת יתרו

מתן תורה

סיפור תמוה מוזכר בגמרא (זבחים קטז). בהקשר למתן תורה: "שכשניתנה תורה לישראל היה קולו [של הקב"ה] הולך מסוף העולם ועד סופו וכל מלכי עובדי כוכבים אחזתן רעדה בהיכליהן... נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו מה קול ההמון אשר שמענו שמא מבול בא לעולם...? אמר להם חמדה טובה יש לו בבית גנזיו שהיתה גנוזה אצלו תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם וביקש ליתנה לבניו שנאמר (תהלים כט, יא) ה' עוז לעמו יתן [מיד] פתחו כולם ואמרו (תהלים כט, יא) ה' יברך את עמו בשלום"

התורה טומנת בחובה רוב ברכה וטובה ללומדיה ולעולם כולו. הופעתה מהווה בשורה נפלא לעולם. מדוע אם כן כאשר חשים הגויים בהתעוררות העולם בעקבות הופעת התורה הם מפרשים זאת כמבול וחורבן? הרי היו צריכים לחוש שפע ושמחה?

שמעתי מהג"ר משה שפירא זצ"ל שעד למתן תורה היו 4 דרגות בעולם: דומם, צומח, חי ומדבר. כאשר תכלית הבריאה היא המדבר - האדם. והנה לפתע ניתנה תורה לישראל, והם זכו להתעלות למדרגה רוממה חדשה: יהודי. ממילא מדרגת האדם כבר איננה תכלית העולם בפני עצמו אלא כלי עזר לשלמות האמיתית - ישראל עם תורה. תנועה נפשית זו פורשה אצל הגויים כחורבן, אבל בלעם מסביר להם שאצלם לא חלה כל תמורה אלא "ה' עוז לעמו יתן" וישראל הם הזוכים בברכת ה"שלום" - שלמות.

מקור: מהג"ר משה שפירא זצ"ל